

ת"פ 4330/09 - מ.י. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נגד גלאל אשמר, נעמאן חרבאווי, חלדון חוסיני, פרח הגולן בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4330-09 מ.י. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית נ' אשמר ואח'
לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

בעניין: מ.י. פרקליטות המדינה-מח' כלכלית

המאשימה

נגד

1. גלאל אשמר (עניינו הסתיים)

2. נעמאן חרבאווי

3. חלדון חוסיני (עניינו הסתיים)

4. פרח הגולן בע"מ (עניינה הסתיים)

הנאשמים

הכרעת דין - נאשם מס' 2

הרקע:

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם 5 עבירות של מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו - 1975, 19 עבירות של הוצאת חשבונית שלא כדין, לפי סעיף 117(ב)(3) ביחד עם סעיף 117(ב)(1) לחוק האמור, 5 עבירות של ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק הנ"ל, 19 עבירות של הכנה וניהול פנקסי חשבוניות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק הנזכר, ו- 19 עבירות של שימוש במרמה או תחבולה או הרשאה לאחר להשתמש בהן במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק הנ"ל.

על פי עובדות כתב האישום, נאשמת מס' 4 (להלן: "פרח הגולן בע"מ") נרשמה במשרדי מע"מ ביום 1/6/2005 כעוסק מורשה בענף בניין ושיפוצים. אולם, בפועל, היא לא עסקה בעבודות בנייה, לא העסיקה עובדים ולא שילמה שכר עבודה.

נאשם מס' 1 (להלן: "אשמר") היה הבעלים והמנהל הרשום של פרח הגולן בע"מ החל מחודש יוני 2005. כאשר מניות החברה הועברו על שמו בעזרתו ובסיועו של נאשם מס' 2 (להלן: "הנאשם"), שהינו יועץ מס במקצועו.

כמו כן, הנאשם הגיש למנהל המכס והמע"מ דו"חות בשמה של פרח הגולן בע"מ, והעניק לה שירותים שונים, כפי שהעניק לחברות אחרות.

במועדים הרלבנטיים היה נאשם מס' 3 (להלן: "**חוסני**") קבלן בניין.

בתאריך בלתי ידוע חברו הנאשמים לשם גיבוש תוכנית עבריינית במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ולהביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, כפי שיפורט להלן:

א. חשבוניות כוזבות:

בחדש יוני 2005, כשבועיים לאחר שאשמר נרשם כבעל מניותיה של פרח הגולן בע"מ, פעלו השניים והנאשם בצוותא להוצאת חשבוניות הנחזות להיות חשבוניות מס של פרח הגולן בע"מ, מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה שלגביה הוציאו את המסמכים (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"). הנאשם סייע לנ"ל לבצע את תוכניתם, ואף הפיק לפרח הגולן בע"מ אישור על ניהול ספרים, בידעו שהאישור כוזב.

בתקופה שבין חודש יוני 2005 לחודש יוני 2006 הוציאו אשמר ופרח הגולן בע"מ, תמורת עמלה, חשבוניות מס פיקטיביות ריקות בחתימת פרח הגולן בע"מ, בסכום של ₪ 4,235,321.

החברות שקיבלו את החשבוניות הפיקטיביות כללו אותן בפנקסי החשבונות והרשומות שהכינו וקיימו בעסקם.

9 מתוך החשבוניות הפיקטיביות הנ"ל, בסכום כולל של ₪ 1,273,536, הוצאו על ידי אשמר, חוסני ופרח הגולן בע"מ, לחברת אבו אלעז למסחר כללי בע"מ (להלן: "**אבו אלעז בע"מ**"), שהנאשם שימש גם כיועץ המס ומנהל החשבונות שלה. הנאשם רשם את הסכומים בחשבוניות האמורות כאשר ידע שמדובר בחשבוניות פיקטיביות, ודרש את הסכומים כתשומות בחברת אבו אלעז בע"מ.

ב. דו"חות כוזבים:

במועדים שונים, בין חודש יוני 2005 לחודש ינואר 2006, ערך הנאשם 5 דו"חות כוזבים של פרח הגולן בע"מ. הנאשם, אשמר ופרח הגולן בע"מ הגישו את הדו"חות הכוזבים למנהל המכס והמע"מ. בדו"חות הכוזבים כללו הנאשמים תשומות מבלי שהחזיקו מסמכים כדין, ורשמו בהם סכומי עסקאות ומע"מ שאינם משקפים עסקאות שבוצעו בפועל או סכומי מע"מ שהועברו בפועל לפרח הגולן.

2. הנאשם סירב להשיב לאישום, לאחר שהובהרו לו על ידי סנגורו הנפקויות לכך (עמ' 14 לפרו' ש' 17 -

(21).

הנאשמים האחרים כפרו בעובדות כתב האישום, אולם בהמשך הם חזרו מכפירה, הודו בכתבי אישום מתוקנים במסגרת הסדרי טיעון ודינם נגזר. הכרעת דין זו עוסקת אפוא בעניינו של הנאשם בלבד.

תמצית הראיות וטיעוני הצדדים:

3. מטעם המאשימה העידו חוקר המע"מ איל אלמקיס (להלן: "**אלמקיס**"), בעליה ומנהלה של חברת אבו אלעז בע"מ, מר אשרף אבו חרשיק (להלן: "**אבו חרשיק**"), מנהל החקירות בירושלים במועדים הרלוונטיים מר אברהם סימני, וכן אשמר וחסיני.

כמו כן הגישה המאשימה את הודעות הנאשמים, דו"חות של עימותים שנערכו בין הנאשמים, מזכר ודו"ח תפיסה של מוצגים שנתפסו בחיפוש שנערך במשרדו של הנאשם, דו"חות תקופתיים, חשבוניות מס, כתב אישום שהוגש נגד אבו חרשיק ואבו אלעז בע"מ, בין היתר בגין החשבוניות שנמסרו להם ע"י פרח הגולן בע"מ, ופסק הדין שניתן בעניין (ת/18), וכן כתב אישום שהוגש נגד חברת י.ז.ן. קבלנות וסחר בע"מ ומנהלה ראיד ג'אבר, בין היתר בגין 4 חשבוניות פיקטיביות שנמסרו להם על ידי פרח הגולן בע"מ, ופסק הדין שניתן בעניין (ת/26).

הנאשם לא העיד, ולא הציג ראיות מטעמו.

4. המאשימה טענה כי הראיות שהוגשו מוכיחות את אשמתו של הנאשם במיוחס לו. כך, הנאשם הודה בחקירתו כי ביצע מעשים פליליים, והופלל ע"י אשמר וחסיני ועל ידי לקוחות כביכול של פרח הגולן בע"מ.

5. ההגנה לא התייחסה כלל בסיכומיה לחומר הראיות שהוגש, אלא הפליגה בטענות נגד ההחלטות שניתנו ביום 26/1/2015 וביום 28/1/2015 (החלטות בהן נדחו בקשות הנאשם לדחות את ישיבת ההוכחות שנקבעה ליום 28/1/2015). לטענת ההגנה, לנוכח החלטות אלו נמנע מהנאשם להציג את הגנתו, ולהוכיח כי אדם בשם יאסר סמיראת (להלן: "**סמיראת**") הוא זה שהחזיק בפועל את ספרי הנהלת החשבונות של פרח הגולן בע"מ, והוא שיזם, הפעיל ופקד על כול הפעילויות שנעשו בה. סמיראת ניהל את הנאשם, הוליך אותו שולל בנוגע לפעילותיה ורישומיה, הילך עליו אימים, כפה אותו באיומים ובאילוצים לפעול במסגרתה, ואף למסור בחקירתו הודעות שלא היו אמת.

דין והכרעה:

6. ההחלטות מיום 26/1/2015 ומיום 28/1/2015 הנ"ל, כלפיהן מעלה ההגנה בהרחבה את השגותיה בסיכומיה, הינן החלטות מפורטות ומנומקות. כפי שקבע בג"צ בפסק הדין שניתן בעתירה שהגיש הנאשם

נגד ההחלטות האמורות (בג"צ 1900/15 **חרבאוי נ' מדינת ישראל** 22/3/2015), אלו ניתנו לאחר שהבקשות לדחיית הדיון נבחנו, הן עובר לדיון והן במהלכו. בנוסף, כמו שציינתי בהחלטה אחרת שניתנה במהלך אותו דיון, בית משפט זה אינו משמש ערכאת ערעור על החלטותיו הוא. ממילא, אין הצדקה לשוב ולהידרש להחלטות האמורות במסגרת הכרעת הדין.

עם זאת, אני מוצא להעיר כי בניגוד לנטען על ידי ההגנה, ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 28/1/2015 לא היתה ישיבת ההוכחות הראשונה שהתקיימה בעניינו של הנאשם.

ישיבת ההוכחות הראשונה שנועדה להתקיים לפניי נקבעה ליום 25/4/2013. במועד זה לא נשמעו ראיות, שכן מיד לאחר דברי הפתיחה שנשאה הפרקליטה ביקש ב"כ הנאשם שאפסול את עצמי מלדון בתיק, בקשה אליה הצטרפו ב"כ הנאשמים האחרים. לאחר שהבקשה נדחתה, ביקש ב"כ הנאשם להפסיק את הדיון, והודיע כי יוגש ערעור על ההחלטה הדוחה בקשת הפסילה. גם להודעה זו הצטרפו ב"כ הנאשמים האחרים.

ערעור שהגישו הנאשמים על דחיית בקשת הפסלות נדחה ע"י כב' נשיא בית המשפט העליון (ע"פ 3118/13 **אשמר נ' מדינת ישראל** 5/5/2013). בעקבות זאת התקיימו ישיבות הוכחות ביום 12/6/2014 וביום 26/6/2014. ישיבת הוכחות נוספת שנקבעה ליום 5/11/2014 לא התקיימה לגופה, לאחר שב"כ הנאשם הודיע כי הנאשם חולה. בדיון שהתקיים במועד זה נקבע מועד לסיום ההוכחות ולסיכומים ליום 28/1/2015.

מדובר אפוא בדיון הוכחות חמישי שנקבע, גם בעניינו של הנאשם, כאשר בשתיים מתוך הישיבות הנ"ל לא נשמעו ראיות, לבקשתו של הנאשם.

7. משבאנו לכאן, אין אלא להידרש לחומר הראיות שהוגש, ולבחון האם יש בו כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. כפי שציננה המאשימה בסיכומיה, וכפי שיפורט להלן, יש בראיות שהוגשו כדי להוכיח ללא ספק שהנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

8. אשמר העיד בבית המשפט ביום 28/1/2015, לאחר שדינו נגזר ביום 14/1/2015. כמו כן הוגשו הודעותיו בחקירתו מיום 20/3/2006 (1/ת) ומיום 28/5/2006 (5/ת).

לגרסתו של אשמר, הוא פנה לנאשם ואמר לו שהוא מחוסר עבודה וזקוק בדחיפות לכסף. בתגובה אמר לו הנאשם כי יש לו חברה שצריך לרשום אותה על שם מישהו. לבקשת הנאשם, אשמר מסר לו את המסמכים הנדרשים לרשם החברות. בהמשך אמר לו הנאשם כי תפקידו יהיה לגשת למשרדו של הנאשם, לקחת ניירות ולמסור חשבוניות למי שיתקשר אליו (עמ' 116 לפרו' ש' 1 - 7, ת/1 עמ' 3 ש' 13 - 20).

עוד העיד אשמר כי הנאשם שלח אותו להדפיס פנקסי חשבוניות (עמ' 120 לפרו' ש' 22) על שם פרח הגולן בע"מ (עמ' 120 לפרו' ש' 13 - 18), כי הנאשם מימן את הדפסת הפנקסים (עמ' 120 לפרו' ש' 26 - 27), וכי לאחר שהחשבוניות הודפסו הן נמסרו לנאשם (עמ' 120 לפרו' ש' 28 - 29).

אשמר הוסיף ופירט בעדותו כי לפרח הגולן בע"מ לא היו עובדים (עמ' 116 לפרו' ש' 24), ולא בוצעו על ידה עבודות כלשהן (עמ' 116 לפרו' ש' 25 - 26). תפקידו של אשמר במסגרת החברה היה לגשת לאנשים אליהם הפנה אותו הנאשם, למסור להם חשבוניות לאחר שנחתמו על ידו (עמ' 117 לפרו' ש' 4 - 5), ולמלא אחר הוראותיו של הנאשם (עמ' 118 לפרו' ש' 23). בתמורה שילם לו הנאשם משכורת במזומן, אשר סכומה נגזר ממספר החשבוניות שאשמר "עשה" בתקופה הרלוונטית (עמ' 117 לפרו' ש' 20 - 22). הנאשם מסר לאשמר כסף על מנת לשלם את הדו"חות התקופתיים של פרח הגולן בע"מ (עמ' 118 לפרו' ש' 3 - 4), ואלו שולמו על ידי אשמר בדואר (עמ' 118 לפרו' ש' 12). אשמר מצדו לא הבין מה משמעותם של הדו"חות (עמ' 118 לפרו' ש' 16 - 17), ולא מסר לנאשם מידע כלשהו אשר נדרש לשם עריכתם (עמ' 118 לפרו' ש' 18 - 19).

אשמר לא נחקר בחקירה נגדית, גרסתו לא נסתרה, לא הופרכה ואף לא הועמדה בספק.

9. חוסיני הוכרז כעד עוין, לאחר שמסר בעדותו גרסה הסותרת את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע.

בעדותו מסר חוסיני כי בעבודתו טיפל בפועלים של אשמר ושל אבו חרשיק (עמ' 124 לפרו' ש' 31). במסגרת עבודתו היה חוסיני ניגש לנאשם במועד ההתחשבות, מוסר לו דף חשבון המפרט את העבודות שביצע, ומקבל בתמורה שיק. את השיק היה פורט במזומן אצל חלפן בחברון, ומשלם לפועלים (עמ' 125 לפרו' ש' 14 - 18).

לעומת זאת, בחקירתו מסר חוסיני כי מסר לנאשם 9 חשבוניות של פרח הגולן בע"מ כאשר הן ריקות וחתומות בחותמת החברה ובחתימתו של אשמר. הנאשם מילא את החשבוניות, לפי דברים שמסרו לו חוסיני, אשמר ואבו חרשיק (ת/4 עמ' 6 ש' 29 - 36). עוד מסר חוסיני כי לא השווה בין השיקים שנמסרו ע"י אבו אלעז בע"מ לבין החשבוניות שנמסרו לה (ת/4 עמ' 7 ש' 17 - 19), כי הוא לא ידע כמה כסף הוא אמור לקבל מאבו אלעז בע"מ (ת/4 עמ' 7 ש' 25 - 26), וכי הוא כלל לא התעניין בתשלומים האמורים או בסכומים שנרשמו בחשבוניות (ת/4 עמ' 7 ש' 30 - 31).

גרסתו של חוסיני בחקירתו מתיישבת עם עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע, לפיהן הוא סייע לאשמר ולפרח הגולן בע"מ להוציא חשבוניות פיקטיביות לאבו אלעז בע"מ תמורת עמלה. לעומת זאת, גרסתו בעדותו בבית המשפט סותרת את העובדות האמורות. לפיכך, אני מעדיף את גרסתו של חוסיני בחקירתו על פני זו שמסר בעדותו בבית המשפט.

10. הגרסה שמסר הנאשם בחקירתו מחזקת ומבססת את הראיות נגדו.

כך, הנאשם מסר כי ידע שפרח הגולן בע"מ הינה חברה פיקטיבית (ת/2 עמ' 2 ש' 29 - 30), שאינה מעסיקה עובדים ואינה מבצעת עבודות (ת/2 עמ' 4 ש' 37 - 38), אלא משמשת כיסוי חשבונאי בלבד לאבו אלעז בע"מ (ת/2 עמ' 5 ש' 1 - 2). למרות זאת, הנאשם ערך את דו"חות המע"מ של פרח הגולן בע"מ (ת/2 עמ' 2 ש' 23 - 24), ודרש את התשומות כהוצאה בחברת אבו אלעז בע"מ (ת/2 עמ' 2 ש' 30, ת/2 עמ' 2 ש' 30 - עמ' 3 ש' 10, ת/23 עמ' 5 ש' 4 - 5).

עוד מסר הנאשם בחקירתו כי הוא נפגש עם אשמר על מנת להעביר אליו את מניות פרח הגולן בע"מ (ת/2 עמ' 3 ש' 15 - 21). בהתייחס לחשבוניות מקוריות של פרח הגולן בע"מ שנתפסו במשרדו של הנאשם, כאשר הן חתומות על החלק, מסר הנאשם כי קיבל אותן מחוסיני וכי היה עליו למסור אותן לאבו אלעז בע"מ (ת/2 עמ' 4 ש' 2 - 7, ת/2 עמ' 3 ש' 11 - 14).

עוד הודה הנאשם כי הפיק לפרח הגולן בע"מ אישור על כך שהיא מנהלת ספרים כדין ומדווחת לרשויות המס (ת/3 עמ' 2 ש' 1 - 4), למרות שידע שלא ניהלה ספרים (ת/3 עמ' 2 ש' 5 - 10), ולמרות שלא ניהל עבורה ספרים (ת/3 עמ' 2 ש' 12 - 13).

הנאשם מסר עוד כי ניהל את ספריה של אבו אלעז בע"מ (ת/23 עמ' 2 ש' 3 - 8), וכי הוא זה שמילא פרטים בחשבוניות שנמסרו לחברה הנ"ל מטעמה של פרח הגולן בע"מ (ת/23 עמ' 2 ש' 19 - 36).

11. חומר הראיות שהוגש כולל חיזוקים נוספים לגרסת המאשימה:

א. אבו אלעז בע"מ ואבו חרשיק הורשעו ביום 26/12/2010 בבית משפט זה בת.פ. 3892/07, בהגשת דו"חות כוזבים למע"מ, בין היתר בשל כך שכללו בדו"חות 9 חשבוניות מס פיקטיביות של פרח הגולן בע"מ, בגין לא בוצעו עסקאות (ת/18).

ב. אבו חרשיק העיד כי 9 החשבוניות של פרח הגולן בע"מ נמסרו לו על ידי חוסיני (עמ' 50 לפרו' ש' 21 - עמ' 51 ש' 14). החשבוניות האמורות נכתבו על ידי הנאשם, אבו חרשיק וחוסיני (עמ' 51 לפרו' ש' 16), וחלקן נכתב במשרדו של הנאשם (עמ' 51 לפרו' ש' 18 - 19).

ג. חברת י.ז.ן. קבלנות וסחר בע"מ ומנהלה, ראיד ג'בר, הורשעו בבית משפט זה בת.פ. 5737/07 בעבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיהיה לגביהם מסמך מתאים לפי חוק מס ערך מוסף, במטרה להתחמק מתשלום מס, בין היתר בגין שימוש ב-4 חשבוניות פיקטיביות שנמסרו להם על ידי פרח הגולן בע"מ, בגין לא בוצעו עסקאות (ת/26).

12. כפי שפורט לעיל, חומר הראיות מלמד שפרח הגולן בע"מ לא ביצעה עבודות ולא העסיקה עובדים. למרות זאת הנאשם ערך דו"חות תקופתיים הכוללים מידע כוזב בנוגע לעסקאות ומע"מ (ת/14(1)), ושילם אותם בדואר באמצעות אשמו (עמ' 118 לפרו').

13. כאמור, הנאשם בחר שלא להשיב לאישום, ושלא להעיד. הימנעותו זו מחזקת את משקל ראיות המאשימה, אף שאלו מבוססות דיין ואינן טעונות חיזוק.

14. טענת הנאשם בסיכומיו, לפיה נמנע ממנו להוכיח שסמירת הוא זה הנושא באחריות פלילית למעשיו של הנאשם, אינה מסייעת בידו.

הנאשם לא טען במהלך המשפט את טענתו האמורה. כזכור, הנאשם בחר שלא להשיב לאישום, על אף שהועמד על התוצאות האפשריות של בחירתו זו.

גם בחקירתו לא טען הנאשם כי האחריות הפלילית מוטלת לפתחו של סמירת, אלא, לכל היותר, כי מילא את הוראותיו, לאחר שלחץ עליו לעשות כן (ת/3 עמ' 2 ש' 7, עמ' 3 ש' 9), או שהוא זה שעמד אחרי פעילותה של פרח הגולן (ת/13). הנאשם לא מסר פרטים מזהים של סמירת במהלך חקירתו (ת/13) או בבית המשפט.

יש לציין כי אלמקיס העיד שלא נטען, באף שלב משלבי החקירה, שסמירת אחראי למעשי העבירה, אים על חייהם של אנשים והפחיד אותם (עמ' 47 לפרו' ש' 11 - 14).

בנוסף, לא נמנע מן הנאשם להגיש כל ראיה שהיא על מנת לבסס את טענתו הנ"ל. הנאשם הוא זה שבחר שלא להעיד ולא להביא ראיות אחרות מטעמו.

15. לאור כל האמור, לנוכח התמונה העובדתית הברורה העולה מחומר הראיות, ולנוכח החיזוק הראיתי של משקל הראיות האמורות בשל אי מסירת גרסה מטעמו של הנאשם, באתי לידי מסקנה כי המאשימה הוכיחה את האישומים המיוחסים לנאשם מעבר לכל ספק סביר.

לכן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

